

2. 1. 2020

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Rozhodčí smlouva uzavřená elektronickou formou v kontextu aktuální judikatury

V dnešní době je zcela běžné, že se elektronickou formou (e-mailem, přes webové stránky apod.) řeší jak samotná realizace objednávky zboží anebo služeb, tak fakturace, ale leckdy i samotné dodání služby, pokud je to s ohledem na charakter konkrétní služby možné. Je tedy zřejmé, že otázka uzavírání rozhodčích smluv v elektronické formě je pro řadu subjektů velmi aktuálním a potenciálně efektivním řešením.

Nicméně důležité také je, aby měly obě strany jistotu, že je rozhodčí smlouva platná, neboť v situaci, kdy se některá ze stran začne domáhat toho, že je takto uzavřená rozhodčí smlouva, popř. rozhodčí doložka neplatná, může mít taková rozhodčí smlouva často přesně opačný efekt než ten, který strany očekávaly (rychlost řízení, efektivitu při domáhání se svých práv, nižší finanční náročnost než v případě řešení věci soudní cestou apod.). Cílem příspěvku je proto nahlédnout na otázku platnosti rozhodčí smlouvy uzavřené elektronickou poštou bez zaručeného (elektronického) podpisu z pohledu dostupné aktuální judikatury.

Vymezení rozhodčí smlouvy v českém právu

V kontextu znění ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. [216/1994](#) Sb., o rozhodčím řízení, lze dovodit, že zákon na rozhodčí smlouvu nahlíží jako na dohodu stran, že jejich majetkové spory vyjma spotřebitelských sporů, sporů vzniklých v souvislosti s výkonem rozhodnutí a incidenčních sporů, budou namísto obecných soudů, jejichž pravomoc je v dané věci standardně dána, rozhodovány jedním, popř. více rozhodci anebo stálým rozhodčím soudem.[\[1\]](#)

V odborné literatuře se lze setkat například s definicí, která rozhodčí smlouvu chápe jako smluvní ujednání, jehož prostřednictvím dochází k přesunu pravomoci k rozhodování sporů mezi stranami ujednání z obecných soudů na rozhodce či stálé rozhodčí soudy.[\[2\]](#) Vedle toho se lze setkat i s odlišným pohledem, kdy je na rozhodčí smlouvu nahlíženo jako na obecnou dohodu, prostřednictvím které je pravomoc k rozhodování určitého sporu přenášena z obecných soudů na rozhodce, popř. na stálé rozhodčí soudy.[\[3\]](#)

Rozhodčí smlouva musí splňovat určité náležitosti. Náležitosti rozhodčí smlouvy lze přitom rozdělit na náležitosti obligatorní, které musí rozhodčí smlouva obsahovat vždy a za všech okolností, a na náležitosti fakultativní, které v návaznosti na dohodu smluvních stran rozhodčí smlouva může, ale nemusí obsahovat. Vzhledem k tomu, že jsou to obligatorní náležitosti, jejichž absence má za následek neplatnost rozhodčí doložky, je dále pojednáno právě o náležitostech obligatorních, fakultativní jsou opomenuty. V každém případě je přitom nezbytné, aby byla rozhodčí smlouva uzavřena srozumitelně, svobodně, vážně a s určitým obsahem.[\[4\]](#) Z hlediska další systematiky je lze rozdělit na náležitosti formálního a obsahového charakteru.[\[5\]](#)

Formální náležitosti rozhodčí smlouvy v českém právu

Z formálního hlediska je především v ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. [216/1994](#) Sb., o rozhodčím řízení, vyžadována písemná forma rozhodčí smlouvy (doložky). Za zmínku v této souvislosti stojí fakt,

že zákon o rozhodčím řízení pracuje s variantou, že tradiční písemná forma může být mnohdy v obchodním styku nepraktická, proto umožňuje, aby byla „rozhodčí smlouva sjednána telegraficky, dálnopisem nebo elektronickými prostředky, jež umožňují zachycení jejich obsahu a určení osob, které rozhodčí smlouvu sjednaly.“[\[6\]](#) V této souvislosti je však nutné podotknout, že zatímco elektronická forma komunikace je v obchodním styku využívána čím dál tím více, dálnopisy a telegramy jsou v současnosti již jen historickým reliktem, který ze zákona o rozhodčím řízení doposud nebyl odstraněn, neboť provoz dálnopisné sítě byl ukončen v roce 2008, přičemž již předtím se tato forma komunikace využívala spíše sporadicky, poslední telegram byl poslán v roce 2010, čímž v současnosti těmito metodami již rozhodčí smlouvy uzavírány nejsou (byť nelze samozřejmě opomenout fakt, že se může vyskytnout spor z rozhodčí smlouvy, která byla touto formou uzavřena v dřívějších dobách, nicméně s časem, který uplynul od doby, kdy se tyto metody komunikace reálně k uzavírání rozhodčích smluv využívaly, je samozřejmě pravděpodobnost, že se v praxi s takovou rozhodčí smlouvou nebo doložkou bude možné setkat, čím dál tím nižší.[\[7\]](#)

K otázce formálních náležitostí se pak vztahuje rovněž ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. [216/1994](#) Sb., o rozhodčím řízení, kde je stanoveno, že v případech, kdy tvoří rozhodčí doložka součást podmínek, kterými se řídí smlouva hlavní, jejíž je rozhodčí doložka součástí, považuje se rozhodčí doložka za platně uzavřenou i v případě, kdy „písemný návrh hlavní smlouvy s rozhodčí doložkou byl druhou stranou přijat způsobem, z něhož je patrný její souhlas s obsahem rozhodčí smlouvy.“[\[8\]](#)

Toto ustanovení reflektuje na praxi, která je typická pro uzavírání rozhodčí doložky v mezinárodním obchodním styku, popř. v řadě zahraničních zemí. Jeho podstata spočívá v tom, že umožňuje, aby rozhodčí doložka byla součástí všeobecných obchodních podmínek, s nimiž smluvní strana vyslovila souhlas. V elektronickém obchodním styku (například při realizaci objednávky před e-shop či webové stránky) je tak rozhodčí doložka často akceptována jen tím, že je zaškrtnuto „souhlasím s obchodními podmínkami“. To však není jediným případem, kdy je možné takto sjednat rozhodčí doložku, která je součástí smlouvy hlavní. Je totiž možné, aby byla v takovém případě rozhodčí doložka sjednána i jiným způsobem. Dokonce i tím, že se jedna ze stran fakticky zachovala v souladu s tím, co bylo v rámci hlavní smlouvy ujednáno. Na druhou stranu se lze setkat i s opačným výkladem, který se vyskytuje u některých soudů v ČR.[\[9\]](#)

Obsahové náležitosti rozhodčí smlouvy v českém právu

Vedle formálních náležitostí musí rozhodčí smlouva splňovat určité obsahové náležitosti. Ty nejsou takto jednoznačně definovány v rámci jednoho ustanovení zákona o rozhodčím řízení, ale je při pojednání o nich potřeba vycházet ze skutečnosti, že rozhodčí smlouva (popř. i doložka) je dvoustranným právním ujednáním, na které jsou především z hlediska obsahu kladeny stejné požadavky jako na jakoukoliv jinou smlouvu. Z hlediska obsahu tedy musí být v rozhodčí smlouvě především uvedeno, že jejím prostřednictvím dochází k přenosu rozhodovací pravomoci ve sporech smluvní stran z obecných soudů na rozhodce. Důležité je, aby bylo jasně specifikováno, jakých typů sporů se tento přenos pravomoci týká.[\[10\]](#) Významné je dále především jasně specifikovat, zda je pravomoc přenášena na ad hoc rozhodce anebo na stálý rozhodčí soud. Z praxe a judikatury přitom vyplývá, že větší důraz na obsahové náležitosti je kladen v případě, kdy má být spor rozhodován ad hoc rozhodcem, který musí být buď jmenovitě určen, anebo musí být stanoven přesný postup, jak bude ad hoc rozhodce určen. To potvrzuje například závěr Vrchního soudu v Praze, který byl publikován pod sp. zn. 12 Cmo 496/2008.[\[11\]](#) Výběr rozhodce přitom nesmí být v žádném případě ponechán jen na jedné smluvní straně.[\[12\]](#)

Důležitou podmínkou pak je, aby byla splněna arbitrabilita sporů, tj. musí se jednat o majetkové spory a v současné době je vyloučeno, aby se jednalo o spory spotřebitelské, u kterých byl v minulosti na obsah rozhodčích smluv kladen velký důraz, a to za účelem zajištění určité míry ochrany spotřebitele jako slabší smluvní strany.[\[13\]](#)

Vedle toho je v některých typech smluvních vztahů důležité sjednat si například procesní pravidla, podle kterých bude spor rozhodován, popř. právní řád, podle kterého bude spor rozhodován. To však již není obligatorní náležitostí, záleží tedy primárně na stranách, zda tuto náležitost do rozhodčí smlouvy zařadí, či nikoliv.[\[14\]](#) V řadě případů to však lze doporučit.

Rozhodčí smlouva uzavřená elektronicky bez zaručeného podpisu z pohledu Nejvyššího soudu ČR

Otázce platnosti rozhodčí smlouvy uzavřené elektronicky ovšem bez zaručeného (elektronického) podpisu se v letošním roce věnovalo usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 3439/2018 ze dne 16. 5. 2019.

Skutkový stav

Skutkový stav byl v tomto případě takový, že smluvními stranami zde byla česká společnost ZEVETA Bojkovice, a. s., a španělská společnost FAGOR ARRASATE S. COOP, které si v průběhu uzavírání smlouvy o dílo označené číslem STR0016 vyměnily e-mailové zprávy, jejichž součástí bylo i znění této smlouvy o dílo. Čl. 11 smlouvy o dílo pak obsahoval rozhodčí doložku, která zněla následovně: *„všechny spory, které by mohly vzniknout, a nebude je možné řešit smírně, budou postoupeny rozhodčímu soudu a řešeny podle evropských zásad stanovených pro tuto oblast.“*[\[15\]](#)

Španělská společnost FAGOR ARRASATE S. COOP, která byla ve sporu v pozici žalované, pak dne 18. 6. 2014 požádala právního předchůdce společnosti ZEVETA Bojkovice, a. s., která je v předmětném řízení žalobkyní, aby jí smlouvu podepsanou a s razítkem zaslala zpět. V návaznosti na to pak právní předchůdce žalobkyně zaslal dne 23. 6. 2014 sken smlouvy s podpisem a razítkem zpět žalované v rámci e-mailu, který však nebyl podepsán prostřednictvím zaručeného (tj. elektronického) podpisu. Spolu s tím byla zaslána rovněž zálohová faktura k platbě. Následně pak ovšem žalobkyně, která je právním nástupcem společnosti, která původní smlouvu o dílo touto cestou uzavřela, čímž na ni přešel závazek z uvedené smlouvy o dílo, začala namítat, že z důvodu, že smlouva nebyla uzavřena s elektronickým podpisem, ji lze chápat jako uzavřenou ústně, čímž žalobkyně označovala uzavřenou rozhodčí doložku za neplatnou. Jak je uvedeno v rámci usnesení Nejvyššího soudu ČR: *„žalobkyně původně ani netvrdila, že by tato smlouva nebyla uzavřena písemně, pouze namítala, že z důvodu nedostatku podpisu žalované byla smlouva uzavřena ústně.“*[\[16\]](#) Z uvedených důvodů pak tedy žalobkyně (česká společnost ZEVETA Bojkovice, a. s.) namítala neplatnost uzavření rozhodčí doložky obsažené v rámci smlouvy o dílo.

Průběh řízení před českými soudy

Společnost ZEVETA Bojkovice, a. s., tedy podala žalobu k okresnímu soudu v Ostravě, neboť měla za to, že věc má být řešena před obecnými soudy. Okresní soud v Ostravě se však s tímto závěrem neztotožnil a v prvním stupni rozhodl o zastavení řízení a vrácení soudního poplatku, neboť dospěl k závěru, že zde není dána pravomoc obecných soudů, ale je nutné spor řešit v rozhodčím řízení. Proti tomu žalobkyně podala odvolání, čímž se věc dostala ke Krajskému soudu v Ostravě, který o ní rozhodoval jako odvolací soud. Jak již bylo zmíněno, v řízení v prvním stupni žalobkyně nejprve pouze namítala absenci elektronického podpisu, poté když toto tvrzení v prvním řízení nepostačovalo k tomu, aby jí soud vyhověl, začala namítat, že z důvodu, že byla rozhodčí doložka součástí smlouvy, která byla uzavřena elektronickou formou, se nejedná o rozhodčí smlouvu (doložku) uzavřenou písemně, čímž je neplatná. Odvolací soud potvrdil závěr okresního soudu v Ostravě, že spor by skutečně měl být řešen v rozhodčím řízení. Odůvodnil to tím, že zde existuje rozhodčí doložka, která byla řádně uzavřena v elektronické podobě, přičemž měl za to, že tvrzení žalobkyně, že rozhodčí doložka nebyla uzavřena platně, bylo ryze účelové, neboť i v případě, že je rozhodčí forma uzavřena elektronickými prostředky, je dle ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. [216/1994](#) Sb., o rozhodčím řízení,

splněna podmínka písemné formy. Vzhledem k tomu, že ani s tímto závěrem se žalobkyně neztotožnila, podala dovolání k Nejvyššímu soudu. Žalovaná společnost FAGOR ARRASATE S. COOP na něj reagovala svým vyjádřením, že se ztotožňuje se závěrem odvolacího soudu a považuje jednání žalobkyně za ryze účelové. V návaznost na podané dovolání se pak otázkou začal zabývat Nejvyšší soud.^[17]

Závěr Nejvyššího soudu

Nejvyšší soud se při řešení otázky platnosti rozhodčí doložky v tomto konkrétním případě, kdy byla rozhodčí smlouva uzavřena mezi českou obchodní korporací na straně jedné a španělskou společností na straně druhé, musel nejprve vypořádat s otázkou, jakou právní úpravou se bude právní forma rozhodčí doložky v tomto případě řídit. V této souvislosti Nejvyšší soud dovodil, že se zcela jistě nebude postupovat podle zákona č. [91/2012](#) Sb., o mezinárodním právu soukromém, neboť mezinárodní úmluvy, které se na problematiku vztahují, před ním mají aplikační přednost. Proto bylo nutné vzít za aplikovatelné dvě mezinárodní úmluvy, kterými jsou Evropská úmluva o obchodní arbitráži a rovněž Úmluva o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů („Newyorská úmluva“), u kterých byla zkoumána jednak vlastní úprava, ale také možnost případného střetu těchto dvou úmluv. Ukázalo se přitom, že obě úmluvy upravují otázku platnosti rozhodčí smlouvy v zásadě rovnocenným způsobem, byť Nejvyšší soud nakonec dovodil, že je vhodnější aplikovat Newyorskou úmluvu, což odůvodnil tím, že ve vztahu mezi Českou republikou a Španělskem je tato smlouva pozdější úmluvou. Dalším důvodem byla široká členská základna této úmluvy stejně jako početná vnitrostátní judikatura, která právní formu rozhodčí smlouvy podle Newyorské úmluvy vykládá, čímž bylo možné účinněji posoudit konkrétní situaci, která byla předmětem sporu. Newyorská úmluva ve vztahu k formě rozhodčí doložky stanoví, že „pojem ‚písemná dohoda‘ zahrnuje rozhodčí doložku ve smlouvě nebo rozhodčí smlouvu, podepsanou stranami nebo obsaženou ve výměně dopisů nebo telegramů.“^[18] Pojetí formy rozhodčí doložky je tak podobné jako v českém vnitrostátním právu, neboť vnitrostátní právo ČR jako signatářského státu Newyorské úmluvy, musí pochopitelně být v souladu s mezinárodním závazkem ČR.

Poté, co se Nejvyšší soud ČR vypořádal s otázkou, podle jaké právní úpravy postupovat, bylo nutné vyřešit samotnou otázku, zda je daná rozhodčí smlouva skutečně platná či nikoliv. Zde pak Nejvyšší soud dovodil, že způsoby uzavření rozhodčí smlouvy v Newyorské úmluvě je nutné chápat jako demonstrativní, čímž ačkoliv zde na rozdíl od české vnitrostátní úpravy není elektronická forma výslovně zmíněna, je možné ji připustit. Nejvyšší soud totiž uvedl, že „Zahrnuje tedy i další, výslovně v něm neuvedené formy komunikace, srov. např. doporučení Komise OSN pro mezinárodní obchodní právo *UNCITRAL Recommendation ze dne 7. 7. 2006*, a též závěry mezinárodní rady pro obchodní arbitráž (ICCA), v nichž se uvádí, že do rozsahu čl. II Newyorské úmluvy budou za podmínky splnění požadavku ‚písemnosti‘ spadat všechny formy komunikace, včetně faxu nebo právě e-mailu.“^[19]

Nejvyšší soud pak ještě odkázal na svůj předcházející závěr, který učinil v roce 2013 v rozsudku sp. zn. 23Cdo 1308/2011. Tímto byla vyřešena otázka možnosti uzavření rozhodčí smlouvy e-mailem a zbývalo vypořádat se s otázkou, zda je k uzavření rozhodčí smlouvy nutný zaručený (popř. kvalifikovaný) podpis, jímž je podpis elektronický. Zde pak Nejvyšší soud při svém výkladu postupoval tak, že poukázal na možnost uzavřít rozhodčí smlouvu ve formě telegramu, kterou Newyorská úmluva výslovně připouští. Zde pak zmínil, že telegram není možné opatřit podpisem. Z toho pak dovodit, že v případě uzavření rozhodčí smlouvy e-mailem je potřeba postupovat analogicky, tj. elektronický podpis není rozhodně nezbytný. „Nejvyšší soud dospěl k závěru, že mezi subjekty osob z různých států v mezinárodním obchodním styku může být uzavřena platně i rozhodčí smlouva sjednaná výměnou e-mailů neobsahujících kvalifikovaný elektronický podpis.“^[20]

Rozhodčí smlouva uzavřená elektronicky bez zaručeného podpisu z pohledu Rozhodčího soudu při IAL SE

Výše uvedený závěr Nejvyššího soudu ČR je specifický tím, že se vztahuje na případ dvou subjektů, které rozhodčí doložku uzavřely v mezinárodním obchodním styku. V této souvislosti stojí jistě za zmínku otázka, jak by na rozhodčí doložku uzavřenou e-mailem bez elektronického podpisu bylo nahlíženo v případě, že by byla uzavřena dvěma vnitrostátními subjekty v České republice. I takové případy se již v minulosti vyskytovaly a jedním z nich se zabýval již v roce 2009 Rozhodčí soud při IAL SE v rámci rozhodčího nálezu sp. zn. 222/2009. Ten podobně jako Nejvyšší soud ČR dospěl k závěru, že není možné bez dalšího formulovat závěr, že rozhodčí doložka, která byla uzavřena e-mailem a bez elektronického podpisu, je neplatná. Je však nutné brát v úvahu, zda z e-mailové adresy, ze které měla být rozhodčí doložka uzavřena, účastník běžně komunikuje. Pokud tomu tak je, je na účastníkovi, aby prokázal, že „není původcem dotčené elektronické zprávy, z níž se dovozuje jeho souhlas s uzavřenou rozhodčí doložkou.“[\[21\]](#)

V této souvislosti pak dále Rozhodčí soud při IAL SE dovodil, že v případě, kdy se podařilo prokázat, že účastník, který v konkrétním případě namítá neplatnost rozhodčí doložky, z dané e-mailové adresy běžně komunikuje, je právě na tomto účastníkovi, aby dokázal, že v konkrétním případě rozhodčí doložku neuzavřel on, ale jiná osoba, která k tomu nebyla oprávněna. V této souvislosti je pak nutné zmínit, že samotný fakt, že rozhodčí doložku neuzavřel přímo statutární orgán obchodní korporace, nemusí vždy znamenat, že nebyla uzavřena platně. Je však v takovém případě nutné zkoumat, jestli osoba, která rozhodčí doložku uzavřela za účastníka, mohla anebo nemohla rozhodčí doložku uzavřít (je rozdíl, zda ji uzavřela např. asistentka jednatele, která podobné záležitosti např. v jeho nepřítomnosti běžně řeší anebo zda ji uzavřela třeba uklízečka, do jejíchž kompetencí takové úkony jednoznačně nespádají).[\[22\]](#) Jak je tedy zřejmé, i Rozhodčí soud při IAL SE dovozuje, že k uzavření rozhodčí doložky prostřednictvím e-mailu není potřeba elektronický podpis a za běžných okolností lze takto rozhodčí doložku uzavřít i ve vnitrostátním obchodním styku v České republice.

Závěr

Příspěvek se věnoval otázce, zda je nutné, aby byla rozhodčí smlouva uzavřená elektronicky, také podepsána zaručeným (elektronickým) podpisem, přičemž na problematiku bylo nahlíženo z pohledu judikatury, konkrétně z pohledu usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 3439/2018 a dále z pohledu rozhodčího nálezu Rozhodčího soudu při IAL SE sp. zn. 222/2009, což byly dva případy, kde byla otázka, zda je možné uzavřít rozhodčí smlouvu e-mailem bez elektronického podpisu, řešena v praxi.

Zásadním rozdílem mezi oběma rozhodnutími je vedle skutečnosti, že v jednom případě se jedná o usnesení Nejvyššího soudu a v druhém případě o rozhodčí nález Rozhodčího soudu při IAL SE, také skutečnost, že Nejvyšší soud tuto otázku řešil ve vztahu mezi českým a zahraničním (konkrétně španělským) subjektem, čímž musel aplikovat úpravu obsaženou v mezinárodních dokumentech (konkrétně nakonec vycházel z úpravy obsažené v Newyorské úmluvě), zatímco Rozhodčí soud při IAL SE otázku řešil ve vztahu dvou vnitrostátních subjektů v ČR, tedy dle zákona č. [216/1994](#) Sb., o rozhodčím řízení.

Ačkoliv se tedy jednalo o dva poměrně odlišné případy, jak Nejvyšší soud, tak Rozhodčí soud při IAL SE dospěly k závěru, že rozhodčí smlouvu v zásadě lze uzavřít e-mailem, a to i bez elektronického (zaručeného) podpisu. To je velmi důležitým závěrem, který navíc podporují i některé další judikáty Nejvyššího soudu, z nichž byl v tomto příspěvku zmíněn například rozsudek sp. zn. 23Cdo 1308/2011. Tento závěr je velmi důležitý zejména pro praxi, neboť v běžné praxi mnoha podniků, které řeší objednávky, stejně jako třeba fakturaci, zcela online, je pochopitelné, že by uzavírání rozhodčích doložek jinou cestou bylo poměrně významnou komplikací. Ne každý subjekt přitom disponuje elektronickým podpisem, čímž je možnost uzavřít rozhodčí doložkou pouze e-mailem velmi efektivním řešením.

JUDr. PhDr. Melinda Vrajíková, LL.M

[1] § 2 odst. 1 zákona č. [216/1994](#) Sb., o rozhodčím řízení, ve znění pozdějších předpisů.

[2] ROZEHNALOVÁ, Naděžda. *Rozhodčí řízení v mezinárodním a vnitrostátním obchodním styku*. 3., aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. ISBN 978-80-7478-004-2, s. 124.

[3] ČECH, Daniela, ZUZÁK, Jaroslav rudolf, TANNER, André. In. LISSE, Luděk a kol. *Euronovela zákona o rozhodčím řízení s judikaturou*. Praha: Ústav práva a právní vědy, 2012. ISBN 978-80-905247-0-5, s. 106.

[4] BĚLOHLÁVEK, Alexander J. *Zákon o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů: komentář*. 2. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2012. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7179-342-7, s. 139.

[5] KINDL, Milan. Na co nezapomínat při sjednávání rozhodčí smlouvy: Bulletin Advokacie. Bulletin advokacie, odborný právní portál | Domů [online]. 2018 [04.11.2019]. Dostupné >>> [zde](#).

[6] § 3 odst. 1 zákona č. [216/1994](#) Sb., o rozhodčím řízení, ve znění pozdějších předpisů.

[7] KINDL, Milan. Na co nezapomínat při sjednávání rozhodčí smlouvy: Bulletin Advokacie. Bulletin advokacie, odborný právní portál | Domů [online]. 2018 [04.11.2019]. Dostupné >>> [zde](#).

[8] § 3 odst. 2 zákona č. [216/1994](#) Sb., o rozhodčím řízení, ve znění pozdějších předpisů.

[9] BĚLOHLÁVEK, Alexander J. *Zákon o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů: komentář*. 2. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2012. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7179-342-7, s. 216 a násl.

[10] KINDL, Milan. Na co nezapomínat při sjednávání rozhodčí smlouvy: Bulletin Advokacie. Bulletin advokacie, odborný právní portál | Domů [online]. 2018 [04.11.2019]. Dostupné >>> [zde](#).

[11] Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 5. 2009. sp. zn. 12 Cmo 496/2008.

[12] KINDL, Milan. Na co nezapomínat při sjednávání rozhodčí smlouvy: Bulletin Advokacie. Bulletin advokacie, odborný právní portál | Domů [online]. 2018 [04.11.2019]. Dostupné >>> [zde](#).

[13] BĚLOHLÁVEK, Alexander J. *Zákon o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů: komentář*. 2. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2012. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7179-342-7, s. 216 a násl.

[14] KINDL, Milan. Na co nezapomínat při sjednávání rozhodčí smlouvy: Bulletin Advokacie. Bulletin advokacie, odborný právní portál | Domů [online]. 2018 [04.11.2019]. Dostupné >>> [zde](#).

[15] Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 3439/2018, ze dne 16. 5. 2019.

[16] Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 3439/2018, ze dne 16. 5. 2019.

[17] Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 3439/2018, ze dne 16. 5. 2019.

[18] Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 3439/2018, ze dne 16. 5. 2019.

[19] Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 3439/2018, ze dne 16. 5. 2019.

[20] Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 3439/2018, ze dne 16. 5. 2019.

[21] Rozhodčí doložka sjednaná elektronickými prostředky - Ústav práva ® [online]. Copyright © 2019 Ústav práva a právní vědy [cit. 11.11.2019]. Dostupné >>> [zde](#).

[22] Rozhodčí doložka sjednaná elektronickými prostředky - Ústav práva ® [online]. Copyright © 2019 Ústav práva a právní vědy [cit. 11.11.2019]. Dostupné >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Nová pravidla ICC pro rozhodčí řízení: Přehled klíčových změn účinných od 1. června 2026](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)

- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)
- [Nařízení prodeje jednotky jako ultima ratio ochrany práv ostatních vlastníků?](#)